

3:e söndagen i advent 2013 - Årg 3

Den här veckan, som följer på den tredje söndagen i advent, får vi möta Johannes Döparen, den lite spretige, inte alltför politiskt korrekta typ, som nämndes av sin profetföregångare Jesaja ca 700 år tidigare som rösten från ödemarken. Han som skulle komma och basunera ut att nu, äntligen, är tiden inne för Messias ankomst, den Frälsning med stort F som folket väntat så länge på, och som många kanske efter så många år av bekymmer och elände inte ens orkade vänta och hoppas på längre.

Och nu står plötsligt mannen här, mitt i denna ödemark, där man varken kunde se vatten eller minsta grönt så långt ögat nådde, ropar:

Bereden väg för Herren! Berg sjunken, djup stån opp! Han kommer, han som fjärran var sedd av fädrens hopp! (Sv Ps 103)

Johannes förkunnar för skarorna som flockats hit av det oemotståndliga budskapet till deras hjärtans torra och bistra öknar; att nu är tiden inne också för dig, för din frälsning, att varje berg - ditt högmod och självupptagenhet, uppblåsthet och lagiskhet som kål på dig - skall sänkas!

Och att varje dal - depressioner, självanklagelser, förbittring, förnekelse och förakt - skall höjas!

Hur kan han då lova det, hur kan han säga det? Jo, för att det är Herren själv som banar vägen för sin ankomst; det är Han som röjer vägen med sin Andes kraft; Han är den som förmår att skapa liv ur intet (1 Mos 1) och som låter vatten flyta fram ur den fröskigaste öken så att blommor och annat grönt kan börja växa upp (Jes 43).

Han är den som lovar att plocka ut stenhjärtat ur kroppen på oss och ge oss ett hjärta av kött och sedan ge oss en ny ande som vill göra saker med en ny vilja (Hes 36).

Så, när alla dessa olika slags människor kommer ut till Johannes och frågar vad just de nu ska klara av att göra, blir svaret lite olika: till den lite gnidiga tullindrivartypen kanske att du nu, med ditt nya kärlekshjärta, frivilligt och inifrån kommer att kunna välja att t ex ge bort en av dina två mobiltelefoner till din kompis som ingen har, nu när du ändå har två.

Och till den mer tillrättalagde soldattypen, som kanske tidigare hållit hårt på sina gränser och vaktat så att ingen kunnat komma nära sitt hjärta, kanske att du nu kan välja att öppna upp det och börja ta emot och ge ut till någon som står dig nära eller långt borta. Han - Jesus - är den som förmår göra detta, i dig och med dig!

Därför kan du omvända dig och tro evangelium, det glada budskapet om, vadå, om huggormsyngels hopplösa väg nedåt avgrunden? Nej, så står det inte i texten, utan om "syndernas förlåtelse, genom omvändelse och dop", d v s frihet från det förgångna som bundit och vill binda och hålla på. Frihet till att göra det du själv vill, leva efter ditt hjärta, välja vänskapen, kanske lydnaden (i kärleksfull förtroendebemärkelse) och närheten till Honom din Frälsare, Jesus Kristus, och till dina medmänniskor, och förstås, om jag inte redan skrev det, till dig själv. Vetandes och troendes att Han är den som utför sitt verk med och genom oss, som bereder väg för Honom själv, att sedan komma till oss som ett litet, litet barn.

{biblink} Efter söndagens evangelietext, Luk 3:1-15. {/biblink}

Sandra Antonsson

komminister i Barkeryd-Forsers församling